

Vonnisnummer
Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 10/02/2017
Rolnummer A/16/01579

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

**Rechtbank van koophandel
ANTWERPEN,
afdeling TONGEREN**

Vonnis

5DE KAMER

Aangeboden op

Niet te registreren

I.V.T. NV , 3660 OPGLABBEEK, [adres], (RPR)TONGEREN : [ondernemingsnummer];
aanleggende partij op hoofdeis, verwerende partij op tegeneis, vertegenwoordigd door meester
, advocaat te [adres];

TEGEN :

C.S. GMBH & CO KG , vennootschap naar Duits recht, [adres], Duitsland,
[ondernemingsnummer];
verwerende partij op hoofdeis, aanleggende partij op tegeneis, vertegenwoordigd door meester
S. loco meester , advocaat te [adres];

Volgt het vonnis:

1. Procedure en relevante feiten

1.1.

De rechtbank heeft kennis genomen van de stukken in het dossier van de rechtspleging en onder meer van de inleidende dagvaarding van 12 mei 2016, de conclusies van partijen en de neergelegde stukken.

De rechtbank heeft de middelen en conclusies van partijen gehoord tijdens de openbare terechtzitting van 13 januari 2017. Daarna werden de debatten gesloten en werd de zaak in beraad genomen.

1.2.

De hoofdvordering van eiseres strekt ertoe verweerster te veroordelen tot betaling aan verweerster van:

- de hoofdsom: 18.009,70 EUR

Meer schadebeding intresten en de kosten van het geding.

Verweerster betwist in hoofdorde de internationale rechtsmacht van deze rechtbank, de gegrondheid van de hoofdvordering en de toepasselijkheid van algemene voorwaarden.

Ondergeschikt, voor zover de rechtbank rechtsmacht heeft en de vordering ontvankelijk verklaart, vraagt zij de aanstelling van een deskundige bij wijze van tegenvordering.

2. Relevante feiten en standpunt van partijen

Eiseres is gespecialiseerd in de fabricage en montage van industriële dampkappen, ventilatie- en afzuigsystemen. Verweerster, Duitse vennootschap gevestigd in Duitsland, is producent van kleurconcentraten.

Op 17 april 2015 had verweerster bij eiseres een nieuwe afzuiginstallatie besteld voor haar nieuwe productie-eenheid in Duitsland ter waarde van 190.000,00 EUR.

Partijen communiceren in het Duits en in het Engels.

Verweerster heeft diverse problemen aan de installatie gesignaleerd en houdt voor dat zij bij wijze van ENAC verdere betaling van 18.009,70 EUR kan opschorten.

Eiseres stelt dat er sprake is van een regelmatige handelsrelatie. Zij beroept zich op haar algemene voorwaarden waaruit blijkt dat geschillen voor deze rechtbank worden gebracht.

Verweerster van haar kant stelt dat zij slechts kennis kreeg van deze voorwaarden in het kader van deze procedure. Zij stelt dat ook nooit naar dergelijke voorwaarden verwezen werd en verwijst naar de algemene voorwaarden in het Engels opgenomen in het contract waarbij elk bevoegdheidsbeding ontbreekt. Zij stelt bovendien dat er geen enkel aanknopingspunt is met België doch wel met Duitsland waar geleverd en geplaatst werd en waar vermeende gebreken zich voordoen.

Partijen zijn niet tot een regeling gekomen en ook ter zitting is er geen akkoord om een bemiddelaar aan te stellen.

3. Beoordeling

3.1. Internationale rechtsmacht: geldig forumbeding?

Eiseres meent zich te kunnen beroepen op het bevoegdheidsbeding van haar algemene voorwaarden:

Verweerster werpt de exceptie op dat deze rechtbank geen internationale rechtsmacht heeft in het kader van art. 25 van de Brussel I bis verordening (Vo nr. 1215/2012 van 12 december 2012). Dit is een weergave van het oude art. 23 van de EEX-Verordening (EEX-Vo) :

“1. Wanneer de partijen van wie er ten minste één woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, een gerecht of de gerechten van een lidstaat hebben aangewezen voor de kennisneming van geschillen die naar aanleiding van een bepaalde rechtsbetrekking zijn ontstaan of zullen ontstaan, is dit gerecht of zijn de gerechten van die lidstaat bevoegd.

Deze bevoegdheid is exclusief, tenzij de partijen anders zijn overeengekomen. Deze overeenkomst tot aanwijzing van een bevoegd gerecht wordt gesloten:

a)hetzij bij een schriftelijke overeenkomst of bij een schriftelijk bevestigde mondelinge overeenkomst;

b)hetzij in een vorm die wordt toegelaten door de handelwijzen die tussen de partijen gebruikelijk zijn geworden;

c)hetzij, in de internationale handel, in een vorm die overeenstemt met een gewoonte waarvan de partijen op de hoogte zijn of hadden behoren te zijn en die in de internationale handel algemeen bekend is en door partijen bij dergelijke overeenkomsten in de betrokken handelsbranche doorgaans in acht wordt genomen.”

Verweerster houdt hierbij voor dat zij geen kennis kreeg van algemene voorwaarden en dat bovendien het loutere feit dat een clause te vinden is in de algemene voorwaarden van een partij niet volstaat om te kunnen spreken van een “*schriftelijke overeenkomst*” in de zin van

artikel 23, a), zoals bevestigd door het Europees Hof van Justitie in Luxemburg dat stelt *“wanneer een clause tot aanwijzing van een bevoegde rechter is vervat in de op de achterzijde van een contract afgedrukte algemene verkoopvoorwaarden van een der partijen, is aan het vereiste van een geschrift [...] slechts voldaan, indien het door beide partijen ondertekende contract uitdrukkelijk naar deze algemene voorwaarden verwijst”* (H.J.E.U., 14 december 1976, ESTATIS Salotti di Colzani Aimo en Gianmario Colzani S.N.C. / Rüwa Polstereimaschinen GmbH, Nr. 24/76).

Het klopt dat eiseres de algemene voorwaarden presenteert op een afzonderlijk blad, zonder dat een origineel van de factuur wordt bijgebracht, zodat niet bewezen is dat deze algemene voorwaarden op de achterzijde stonden. De voorzijde verwijst er niet naar en daarmee is ook nog niet bewezen dat de voorwaarden gekend waren op het ogenblik van contractsluiting of dat verweerster er bij eerdere facturen kennis van had kunnen nemen.

Zelfs al haalt eiseres aan dat er sprake is van een regelmatige handelsrelatie, met name dat partijen een akkoord hebben afgesloten *“in een vorm die wordt toegelaten door de handelwijzen die tussen de partijen gebruikelijk zijn geworden”*.

Bij toepassing van die bepaling zijn partijen nog steeds onderworpen aan forumbedingen, die voorkomen in hun algemene voorwaarden, waaraan ook hun vroegere transacties waren onderworpen (Kh. Hasselt, 10 mei 2006, *RABG*, 2007, afl. 10,681).

Indien partijen geregeld geconfronteerd worden met dezelfde voorwaarden, worden zij vermoed om kennis te hebben gekregen van het forumbeding dat in deze algemene voorwaarden is vervat. Indien zij nooit tegen deze voorwaarden protesteerden, worden ze geacht met dit forumbeding akkoord te zijn gegaan.

Voor de toepassing van artikel 23 lid 2 , b EEX-Vo is vereist dat de algemene voorwaarden waarin het bevoegdheidsbeding is vervat, werden meegedeeld aan de tegenpartij en zij daarvan kennis heeft kunnen nemen. (Kh. Tongeren, 20 april 2007, *DAOR*, 2009, afl. 89,43; Kh. Hasselt 8 mei 2007, *R.W.*, 2007-2008, afl. 25,1047).

Deze kennis wordt dus niet bewezen. Bovendien zijn ze opgesteld in het Nederlands, waar de voertaal tussen partijen Duits en Engels is.

Daarenboven blijken uit de tekst van de offerte en overeenkomst zelf van 17 april 2015 de algemene voorwaarden in het Engels.

Daarbij blijkt o.a.:

‘General sales conditions:

delivery: F-K.

date of delivery: (....)

paiement: 30 days end of month invoice

(...)’

Vrij vertaald:

‘Algemene verkoopsvoorwaarden:

Levering: F.-K.

Leveringsdatum: (...)

Betaling: 30 dagen einde van de maand factuur

(...)’

De rechtbank deelt het standpunt van verweerster dat wanneer eiseres de moeite doet om de algemene voorwaarden die van belang zijn op te lijsten in het Engels, het een kleine moeite was om daar een forumbeding bij te voegen. Dit gebeurde niet. Nu de levering ook in Duitsland diende te gebeuren, hebben de Duitse rechtbanken internationale rechtsmacht overeenkomstig art. 7 van de Brussel I bis verordening.

Eiseres faalt in haar bewijslast dat in de regelmatige handelsrelatie verweerster kennis had van de algemene voorwaarden dat de rechtbanken binnen het rechtsgebied Tongeren internationale rechtsmacht zouden hebben en hiermee instemde.

Dit kan evenmin afgeleid worden uit gebrek aan factuurprotest nu eiseres niet in staat is het bewijs te leveren dat deze voorwaarden ook effectief op de factuur voorkwamen. Zelfs iedere verwijzing ernaar ontbreekt.

In een recent arrest van het Hof van beroep te Gent werd in dezelfde zin geoordeeld op grond van gelijkaardige feiten (o.a. niet met zekerheid af te leiden dat de factuurvoorwaarden werden meegedeeld of deel uitmaakten van de originele facturen (Gent, 30 november 2015, *R.W.*, 3 december 2016, 543).

De rechtbank heeft dan ook geen internationale rechtsmacht om kennis te nemen van de vorderingen.

3.4.

Partijen zijn ondernemers. Zij hebben recht op snel en efficiënt handelsverkeer. De uitvoerbaarheid bij voorraad is dan ook gerechtvaardigd en is de regel in het kader van de Wet Potpourri I. Er zijn evenwel geen redenen om het kantonnement uit te sluiten.

BESLISSING :

De rechtbank, beslist **op tegenspraak** :

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

De rechtbank,

Om alle bovenstaande redenen,

Verklaart zich zonder internationale rechtsmacht

Veroordeelt verweester tot betaling aan eiseres van de gerechtskosten, door verweester begroot op en door de rechtbank vereffend op:

· R.P.V. (basis): 2.400,00 EUR

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande ieder rechtsmiddel en zonder borgstelling.

Aldus gewezen door de 5DE KAMER van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling TONGEREN, samengesteld uit :

, rechter,

, rechters in handelszaken,

, griffier,

en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op 10/02/2017 door , rechter, bijgestaan door , griffier.